

Keski-Pohjanmaan aikuisopiston opiskelija

Työpaikkanani oli Uusi Fuengirola –lehti, levikiltään suurin ulkomailla ilmestyvä suomalaislehti (painosmäärä 10 000 kpl). Ensimmäisenä työpäivänä oli sovittu, että menen noin kello 11.00 toimitukseen. Paikalle saavuttuani vaihdettiin muutamat sanat, jonka jälkeen käskettiin jo työntekoon. Ollessani toimituksessa käsittelin kuvia painokuntoon, etsin internetistä puuttuvia kuvia ja tein tietovisakysymyksiä tms. Muutoin aika kului paljolti kaupungilla uutiskuvia metsästämissä.

Homma toimi niin, että toimituspäällikkö antoi minulle uutisaiheet ja lyhyen kuvauksen mitä juttu käsitteli. Sen jälkeen mietimme millainen kuva siihen sopisi ja mitä siitä tulisi käydä ilmi. Sen jälkeen sitten vain kamera käteen ja menoksi. Tein myös katugalluppeja, joissa kyseltiin ajankohtaisia asioita suomalaisilta. Välillä oli aika haastavaa saada ihmisiä haastateltaviksi, saati suostua kuvattavaksi. Myös eri-ikäisten ihmisten valikointi tuotti välillä tuskaa ja pitkiä kävelymatkoja. Kävelykilometrejä kertyikin päivässä useita kymmeniä. Mutta mikäs sen mukavampaa, kun ilma oli lämmin ja nähtävää paljon. Se olikin työ parhaita puolia, että näki eri paikkoja ja sai liikkua omaan tahtiin. Ehkä paras kokemus olikin kun pääsin kuvausmatkalle Jereziin F1:n virallisiin harjoituksiin. Nousin aamulla aikaisin suomalaisseurueen kyytiin ja lähdimme pikkubussilla kohti Jereziä. Matkaa oli n. 200km ja matkalla oli paljon nähtävää. Ja sainpahan Räikkösen Kiminkin osumaan kuvaan, kovasta vauhdista huolimatta.

Työaika oli ”liukuva”, aamulla aloitin työt klo 9.00 ja 10.00 välissä ja kotiin lähdin sitten kun hommat olivat valmiit. Alkuviikosta oli aina enemmän hommia ja usein työpäivä kesti illalla viiteen asti. Kun lehti saatiin painoon keskiviikkona iltapäivällä, oli loppuviikko sitten rennompaa. Päivät olivat lähinnä seuraavan lehden suunnittelua ja monesti kotiin pääsi lähtemään jo iltapäivällä. Ruokatunnin pidin aina silloin kun se parhaiten ohjelmaan sopi, yleensä vähän ennen puoltapäivää. Ruokailu tapahtui pääsääntöisesti ravintoloissa, joita pyrin vaihtelevaan säännöllisesti. Suosikiksi nousi kuitenkin suomalaisten pitämä ravintola, jossa torstainen hernekeitto maistui kyllä erittäin kotoisalle.

Vapaa-ajan pyrimme käyttämään mahdollisen tehokkaasti, rentoutumista kumminkaan unohtamatta. Kyllähän sitä oli aika lomatuunnelmissa koko ajan, vaikka työssäoppimassa olinkin. Arkisin kiertelin paljon Fuengirolaa ja kävin aurinkorannikon lähikylissäkin. Juna (Renfe) oli erittäin kätevä matkustusväline. Se oli edullinen, nopea ja linjoja meni puolentunnin välein.

Suosikki-illanvietoksi nousi, ei kovin yllättävää, espanjalaisen jalkapallon katsominen läheisessä pubissa. Peliä seuratessa tuli syötyä kaikenlaisia merenherkkuja ja muuta pientä naposteltavaa.

Viikonloput varasin isompia reissuja varten, joita aika hyvin sainkin toteutettua. Kävin Malagassa, Benalmedenassa, Sevillassa ja Marokon Tangerissa, Afrikan puolella. Malagaan oli matkaa n. 40km ja matka kesti junalla reilun puoli tuntia. Siellä kiertelin lähinnä kauppoja ja tutustuin hieman vanhaan kaupunkiin. Itse pääsin käymään Malagassa uudestaan kuvausreissulla.

Benalmadena sijaitti ihan Fuengirolan vieressä, eikä kaupungista toiseen siirtymistä olisi edes huomannut ilman tienviittoja. Matka Sevillaan olikin sitten yksi reissun kohokohtia. Tiedossa oli Espanjan jalkapallon pääsarjan ottelu Sevilla Fc vastaa Real Murcia. Ennen peliä ehti tutustua hieman Sevillan vanhaan kaupunkiin, mm. kadetraaliin, joka oli kyllä jotain sanoin kuvailematonta. Sen verran iso kylä oli kyseessä, että paljon jäi vielä näkemättä. Jalkapallopeleä oli kyllä myös jotain käsittämätöntä, reilu 40 000 katsojaa saa aikaiseksi aika vakuuttavan metelin. Marokon matka oli sitten matkatoimistosta ostettua pakettimatka ja sen kyllä huomasi matkan laadusta, valitettavasti. Ohjatusti liikuimme paikasta toiseen aivan kuten ala-astelaiset parijonossa. Päälimmäisenä

reissusta jäi mieleen kameli ja kierot katukauppiat. Matkailu avartaa toteutui ainakin tällä reissulla, ainakin jossain mielessä.

Suurimpana kulttuurierona jäi mieleen ihmisten kiireettömyys, josta suomalaisilla olisi paljon opittavaa. Aina on aikaa istahtaa kahville tai äärimmäinen esimerkki on tietysti kahden tunnin siesta keskellä päivää. Myös paikallisten harrastama ”väliaikaispysäköinti” jäi huvittavana tapauksena mieleen. Periaatteessa minne vaan sai pysähtyä, tai ainakin ihmiset pysähtyivät, hätävilkut vaan päälle ja maitopurkkia hakemaan kaupasta.

Ilmat olivat suotuisat meille ja kuukauden reissun aikana ehdimme kokea vain muutaman päivän ”normaali talvisäätä” eli sateista ja viileää. Muuten aurinko paistoi miltei joka päivä täydeltä taivaalta ja lämpötilatkin nousivat lähelle +20 astetta. Aurinko olikin ilman lämmön suhteen merkittävässä roolissa. Tämä kävi hyvin ilmi, kun illalla auringon laskeuduttua sai ruveta kaivamaan paksumpaa paitaa päälle. Asunnoissa ei tietenkään ollut mitään lämmitysjärjestelmiä ja ensimmäiset yöt olivatkin aika jäätäviä.

Kaiken kaikkiaan reissusta jäi erittäin positiivinen mieli. Espanjalainen kulttuuri miellytti, työharjoittelupaikka oli hyvä ja työ oli mieluista sekä antoisaa. Mahdollisuuden tullessa olisin heti valmis lähtemään uudestaan.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:09